

కీర్తన 69

ప్రధాన గాయకునికి. పోషనీయులను రాగము మీద పాడదగినది. దావీదు కీర్తన

- దేవా, జలములు నా ప్రాణముమీద పొర్లుచున్నవి నన్ను రక్షింపుము
- 2 నిలువకయియ్యని అగాధమైన దొంగ ఊబిలో నేను దిగిపోవుచున్నాను. అగాధ జలములలో నేను దిగబడియున్నాను. వరదలు నన్ను ముంచివేయబడుచున్నవి
- 3 నేను మొట్టపెట్టుటచేత ఆలసియున్నాను నా గొంతుక యెండపోయెను. నా దేవునికొరకు కనిపెట్టుటచేత నా కన్నులు క్షీణించిపోయెను
- 4 నిర్మితముగా నామీద పగపట్టువారు. నా తలవెండ్రుకంటె విస్తారముగా ఉన్నారు. అబద్ధమునుబట్టి నాకు శత్రువులై నన్ను సంహరింపగోరువారు అనేకులు. నేను దోచుకొననిదానిని నేను ఇచ్చుకొన వలసి వచ్చెను
- 5 దేవా, నా బుద్ధిహీనత నీకు తెలిసేయున్నది, నా అపరాధములు నీకు మరుగైనవి కావు.
- 6 ప్రభువా, సైన్యములకధిపతివగు యెహోవా, నీకొరకు కనిపెట్టుకొనువారికి నావలన సిగ్గు కలుగనియ్యకుము. ఇశ్రాయేలు దేవా, నిన్ను వెదకువారిని నావలన అవమానము నొందనియ్యకుము
- 7 నీ నిమిత్తము నేను నిందనొందినవాడనైతిని; నీ నిమిత్తము సిగ్గు నా ముఖమును కప్పెను.
- 8 నా సహోదరులకు నేను అన్యడనైతిని; నా తల్లి కుమారులకు పరుడనైతిని
- 9 నీ యింటినిగూర్చిన ఆసక్తి నన్ను భక్షించియున్నది; నిన్ను నిందించినవారి నిందలు నామీద పడియున్నవి.
- 10 ఉపవాసముండి నేను కన్నీరు విడువగా అది నాకు నిందాస్పదమాయెను.
- 11 నేను గోసెపట్ట వస్త్రముగా కట్టుకొనినప్పుడు వారికి హాస్యాస్పదుడనైతిని.
- 12 గుమ్మములలో కూర్చుండువారు నన్ను గూర్చి మాటలాడుకొందురు; త్రాగుబోతులు నన్ను గూర్చి పాటలు పాడుదురు
- 13 యెహోవా, అనుకూల సమయమున నేను నిన్ను ప్రార్థించుచున్నాను. దేవా, నీ కృపాబాహుళ్యమునుబట్టి నీ రక్షణ సత్యమునుబట్టి నాకుత్తరమిమ్ము
- 14 నేను దిగిపోకుండ ఊబిలోనుండి నన్ను తప్పించుము; నా పగవారిచేతిలోనుండి అగాధ జలములలోను నుండి నన్ను తప్పించుము.
- 15 నీటివరదలు నన్ను ముంచనియ్యకుము; అగాధసముద్రము నన్ను మ్రింగనియ్యకుము గుంట నన్ను మ్రింగనియ్యకుము.
- 16 యెహోవా, నీ కృప ఉత్తమత్వమునుబట్టి నాకు ఉత్తరమిమ్ము; నీ వాత్సల్యబాహుళ్యతనుబట్టి నాతట్టు తిరుగుము.
- 17 నీ సేవకునికి విముఖడవై యుండకుము; నేను ఇబ్బదిలోనున్నాను త్వరగా నాకు ఉత్తరమిమ్ము.
- 18 నాయొద్దకు సమీపించి నన్ను విమోచింపుము. నా శత్రువులను చూచి నన్ను విడిపింపుము.

- 19 నిందయు సిగ్గును అవమానమును నాకు కలిగెనని నీకు తెలిసియున్నది; నా విరోధులందరు నీకు కనబడుచున్నారు.
- 20 నిందకు నా హృదయము బద్దలాయెను నేను బహుగా కృశించియున్నాను; కరుణించువారికొరకు కనిపెట్టుకొంటినిగాని యెవరును కానరారైరి.
- 21 వారు చేదును నాకు ఆహారముగా పెట్టిరి; నాకు దప్పియైనప్పుడు చిరకను త్రాగనిచ్చిరి.
- 22 వారి భోజనము వారికి ఉరిగా నుండును గాక; వారు నిర్భయులై యున్నప్పుడు అది వారికి ఉరిగా నుండును గాక.
- 23 వారు చూడకపోవునట్లు వారి కన్నులు చీకటి కమ్మును గాక; వారి నడుములకు ఎడతెగని వణకు పుట్టించుము.
- 24 వారిమీద నీ ఉగ్రతను కుమ్మరించుము; నీ కోపాగ్ని వారికి పట్టుకొనును గాక
- 25 వారి పాశెము పాడవును గాక; వారి గుడారములలో ఎవడును ఉండకపోవును గాక
- 26 నీవు మొత్తినవానిని వారు తరుముచున్నారు; నీవు గాయపరచినవారి వేదనను వివరించుచున్నారు
- 27 దోషముమీద దోషము వారికి తగులనిమ్ము; నీ నీతి వారికి అందనీయకుము
- 28 జీవగ్రంథములోనుండి వారి పేరును తుడుపు పెట్టుము; నీతిమంతుల పట్టిలో వారి పేరులు వ్రాయకుము.
- 29 నేను బాధపడినవాడనై వ్యాకులపడుచున్నాను; దేవా, నీ రక్షణ నన్ను ఉద్ధరించును గాక.
- 30 కీర్తనలతో నేను దేవుని నామమును స్తుతించెదను; కృతజ్ఞతాస్తుతులతో నేనాయనను ఘనపరచెదను
- 31 ఎద్దుకంటెను, కొమ్ములును డెక్కలునుగల కోడెకంటెను అది యెహోవాకు ప్రీతికరము
- 32 బాధపడువారు దాని చూచి సంతోషించుదురు; దేవుని వెదకువారలారా, మీ ప్రాణము తెప్పరిల్లును గాక.
- 33 యెహోవా దరిద్రుల మొట్ట ఆలకించువాడు; ఖైదులో నుంచబడిన తన వారిని ఆయన తృణీకరించువాడు కాడు.
- 34 భూమ్యాకాశములు ఆయనను స్తుతించును గాక; సముద్రములును వాటియందు సంచరించు సమస్తమును ఆయనను స్తుతించును గాక
- 35 దేవుడు సీయోనును రక్షించును ఆయన యూదా పట్టణములను కట్టించును; జనులు అక్కడ నివసించెదరు అది వారివశమగును.
- 36 ఆయన సేవకుల సంతానము దానిని స్వతంత్రించుకొనును. ఆయన నామమును ప్రేమించువారు అందులో నివసించెదరు

Psalm 69

¹Save me, O God; for the waters are come in unto my soul.

²I sink in deep mire, where there is no standing: I am come into deep waters, where the floods overflow me.

³I am weary of my crying; my throat is dried: mine eyes fail while I wait for my God.

⁴They that hate me without a cause are more than the hairs of mine head: they that would destroy me, being mine enemies wrongfully, are mighty: then I restored that which I took not away.

⁵O God, thou knowest my foolishness; and my sins are not hid from thee.

⁶Let not them that wait on thee, O Lord GOD of hosts, be ashamed for my sake: let not those that seek thee be confounded for my sake, O God of Israel.

⁷Because for thy sake I have borne reproach; shame hath covered my face.

⁸I am become a stranger unto my brethren, and an alien unto my mother's children.

⁹For the zeal of thine house hath eaten me up; and the reproaches of them that reproached thee are fallen upon me.

¹⁰When I wept, and chastened my soul with fasting, that was to my reproach.

¹¹I made sackcloth also my garment; and I became a proverb to them.

¹²They that sit in the gate speak against me; and I was the song of the drunkards.

¹³But as for me, my prayer is unto thee, O LORD, in an acceptable time: O God, in the multitude of thy mercy hear me, in the truth of thy salvation.

¹⁴Deliver me out of the mire, and let me not sink: let me be delivered from them that hate me, and out of the deep waters.

¹⁵Let not the waterflood overflow me, neither let the deep swallow me up, and let not the pit shut her mouth upon me.

¹⁶Hear me, O LORD; for thy lovingkindness is good: turn unto me according to the multitude of thy tender mercies.

¹⁷And hide not thy face from thy servant; for I am in trouble: hear me speedily.

¹⁸Draw nigh unto my soul, and redeem it: deliver me because of mine enemies.

¹⁹Thou hast known my reproach, and my shame, and my dishonour: mine adversaries are all before thee.

²⁰Reproach hath broken my heart; and I am full of heaviness: and I looked for some to take pity, but there was none; and for comforters, but I found none.

²¹They gave me also gall for my meat; and in my thirst they gave me vinegar to drink.

²²Let their table become a snare before them: and that which should have been for their welfare, let it become a trap.

²³Let their eyes be darkened, that they see not; and make their loins continually to shake.

²⁴Pour out thine indignation upon them, and let thy wrathful anger take hold of them.

²⁵Let their habitation be desolate; and let none dwell in their tents.

²⁶For they persecute him whom thou hast smitten; and they talk to the grief of those whom thou hast wounded.

²⁷Add iniquity unto their iniquity: and let them not come into thy righteousness.

²⁸Let them be blotted out of the book of the living, and not be written with the righteous.

²⁹But I am poor and sorrowful: let thy salvation, O God, set me up on high.

³⁰I will praise the name of God with a song, and will magnify him with thanksgiving.

³¹This also shall please the LORD better than an ox or bullock that hath horns and hoofs.

³²The humble shall see this, and be glad: and your heart shall live that seek God.

³³For the LORD heareth the poor, and despiseth not his prisoners.

³⁴Let the heaven and earth praise him, the seas, and every thing that moveth therein.

³⁵For God will save Zion, and will build the cities of Judah: that they may dwell there, and have it in possession.

³⁶The seed also of his servants shall inherit it: and they that love his name shall dwell therein.